

Zaaknummer: **CBHO 2021/132**

Rechter(s): mrs. Borman, Streefkerk en Van Diepenbeek

Datum uitspraak: 19 mei 2022

Partijen: appellant en CBE Erasmus Universiteit Rotterdam

Trefwoorden: actieve deelname
hardheidsclausule
herkansingsmogelijkheid

Artikelen: WHW: artikel 7.13
WHW: artikel 7.66, tweede lid
OER: artikel 2
OER: artikel 13
OER: artikel 15
OER: artikel 36

Uitspraak: ongegrond

Hoofdoverwegingen: 2.5. Het College kan verweerder en de examencommissie volgen in hun standpunt dat artikel 15, achtste lid, van de OER niet op het Seminar van toepassing is. Zoals de examencommissie uiteen heeft gezet in haar bij verweerder ingediende verweerschrift, is het Seminar niet een vak als bedoeld in artikel 2, onder n, maar een werkcollege als bedoeld in artikel 2, onder o, van de OER. Op een werkcollege is niet het achtste, maar het negende lid van artikel 15 van de OER van toepassing. Dat het Seminar voor meer dan 50% uit groepsopdrachten bestond, is dus niet in strijd met artikel 15, achtste lid, van de OER. In zoverre faalt het betoog.

2.6. Het College volgt appellant niet in zijn stelling dat hij onvoldoende begeleiding heeft gekregen. Uit het door de examencommissie bij verweerder ingebrachte commentaar van de docenten komt naar voren dat appellant bij de twaalf discussierondes weliswaar heeft ingebeld, maar niets heeft gezegd. Dit terwijl studenten door middel van de handopsteekfunctie van Zoom inbreng konden leveren, de helft van de discussies doorgingen totdat niemand meer iets had in te brengen en de docenten actief hebben gemodereerd, zodat niet steeds dezelfde studenten aan het woord waren. Verder hebben de docenten na de eerste drie discussierondes een aantal studenten, onder wie appellant, er via e-mail op gewezen dat zij tot op dat moment onvoldoende actief aan de discussies hebben deelgenomen en dat actieve deelname een beoordelingscriterium is. Alleen al hierom kon het appellant naar het oordeel van het College duidelijk zijn wat van hem werd verwacht en hoe hij zijn optreden kon verbeteren. Indien het hem toch niet helemaal duidelijk was, had appellant naar aanleiding van de e-mail nog contact met de docenten kunnen opnemen, wat hij, anders dan een aantal andere studenten, niet heeft gedaan. Het College ziet ook niet dat appellant onvoldoende feedback op het onderdeel Writing a research paper on policy economics is geboden. Uit commentaar van de betrokken docent komt naar voren dat appellant en de medestudent met wie hij aan het onderdeel deelnam, feedback is gegeven op de eerste, onvoldoende versie van het Research proposal. Hoewel de verbeterde versie nog steeds onvoldoende was, heeft de docent appellant en de medestudent niet meteen laten zakken, maar hen feedback gegeven en de kans geboden de Research paper in te leveren. Daarbij heeft de docent erop gewezen dat er geen officiële feedbacksessies meer waren, maar dat ze bij dringende vragen altijd contact mochten opnemen. Anders dan appellant, heeft de medestudent hiervan gebruik gemaakt en twee keer per e-mail contact met de docent opgenomen. Naar aanleiding van het e-mailcontact heeft de docent nog een Zoom-sessie met de medestudent gehad. Ook in zoverre faalt het betoog.

2.7. Het College volgt appellant ten slotte ook niet in zijn stelling dat hij niet kon weten dat er geen herkansingsmogelijkheid voor het Seminar was. Uit artikel 13, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 2, onder v, van de OER volgt immers dat het Seminar, een werkcollege, maar eenmaal per jaar wordt aangeboden. Naar het oordeel van het College is de studeerbaarheid van het Seminar hierdoor niet in het geding. Hierbij acht het College de toelichting van de examencommissie in haar bij verweerder ingediende verweerschrift van belang dat studenten bij het deelnemen aan een werkcollege gedurende het onderwijsblok feedback en mogelijkheden voor reparatie van minder geslaagde onderdelen krijgen en dat studenten hun werkcolleges, waaronder het Seminar, bijna altijd met een voldoende resultaat afronden. Verweerder heeft zich naar het oordeel van het College ten slotte terecht op het standpunt gesteld dat appellant niet met toepassing van de in artikel 36 van de OER neergelegde hardheidsclausule bij wijze van uitzondering een herkansing hoefde te worden geboden. Dat appellant door het niet halen van het Seminar geen toegang tot een masteropleiding krijgt, is niet een zeer uitzonderlijke individuele omstandigheid als bedoeld in die bepaling. Ook in zoverre faalt het betoog.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Op 12 mei 2021 zijn appellant de cijfers 6 en 4,5 voor de onderdelen Presentation of an academic paper en Writing a research paper on policy economics van het Seminar Economics of the Public Sector (hierna: het Seminar) medegedeeld.

Bij beslissing van 14 mei 2021 is appellant het eindcijfer 4,7 voor het Seminar toegekend.

Bij beslissing van 22 juni 2021 is een verzoek van appellant om het Seminar te mogen herkansen afgewezen.

Bij beslissing van 30 september 2021 heeft verweerder het door appellant ingestelde administratief beroep, voor zover gericht tegen de mededeling van 12 mei 2021, niet-ontvankelijk verklaard. Verweerder heeft het administratief beroep, voor zover gericht tegen de beslissingen van 14 mei en 22 juni 2021, ongegrond verklaard.

Hiertegen heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Verweerder heeft nadere stukken ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 28 januari 2022, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. B. van Mulken, secretaris van verweerder, is verschenen. Appellant heeft via een online videoverbinding aan de zitting deelgenomen, bijgestaan door mr. D.J.C. Hans, advocaat te Middelburg. Aan de kant van verweerder heeft verder mr. M. Sparidis-Hans via een online videoverbinding aan de zitting

deelgenomen. Voor de examencommissie van de Erasmus School of Economics hebben drs. V.H.M. Beerkens en B.J. Slingerland via een online videoverbinding aan de zitting deelgenomen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft in het derde jaar van zijn bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie aan het Seminar deelgenomen. Een voldoende eindcijfer voor het Seminar is vereist om met een masteropleiding te mogen beginnen. Er wordt voor het Seminar geen herkansing aangeboden. Het Seminar bestaat uit drie onderdelen: Presentation of an academic paper, In class discussion en Writing a research paper on policy economics. Voor deze onderdelen heeft appellant een 6,0, een 3,8 en een 4,5 gehaald. Het toegekende eindcijfer 4,7 is het gewogen gemiddelde hiervan. Een verzoek van appellant om het Seminar te mogen herkansen, is afgewezen.

2.2. Appellant is het niet eens met de ongegrondverklaring van zijn administratief beroep door verweerder tegen de toekenning van het eindcijfer 4,7 en tegen de afwijzing van zijn verzoek om het Seminar te mogen herkansen. Hij betoogt dat de toetsing van het Seminar voor meer dan 50% uit groepsopdrachten bestond, wat in strijd is met artikel 15, achtste lid, van de toepasselijke Onderwijs- en examenregeling (hierna: de OER). Verder betoogt hij dat hij tijdens het Seminar onvoldoende begeleiding van de docenten heeft gekregen. Tijdens de twaalf discussies van het onderdeel In class discussion werd hij, als timide student, gehinderd door het gebruik van Zoom en kwam hij er tijdens de discussies niet tussen. Volgens hem hebben de docenten nagelaten hem het woord te geven. Verder staan de leerdoelen van het onderdeel In class discussion niet in de studiebeschrijving en heeft hij geen feedback gekregen, zodat hem onduidelijk was hoe hij zijn optreden kon verbeteren. Evenmin heeft hij feedback gekregen op het onderdeel Writing a research paper on policy economics. De in het beoordelingsformulier vermelde kritiek voor dit onderdeel is hem tijdens het Seminar niet als feedback medegedeeld. Dat hij wel feedback heeft gekregen op zijn Research proposal doet hieraan niet af, omdat het Research proposal iets anders is dan het Research paper. Verder betoogt hij dat het onredelijk is om hem het Seminar niet te laten herkansen, omdat hij vooraf niet kon weten dat er geen herkansingsmogelijkheid was en het ontbreken van een herkansing afdoet aan de studeerbaarheid. Hem had ten minste een herkansing of vervangende opdracht voor het onderdeel Writing a research paper on policy economics moeten worden geboden, aldus appellant.

2.3. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van een college van beroep voor de examens een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat het College slechts kan onderzoeken of verweerder terecht de beoordeling van het Seminar waaraan appellant heeft deelgenomen in stand heeft gelaten voor zover bij de beoordeling is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

2.4. Artikel 2 van de OER luidt: "In deze regeling wordt verstaan onder:

[...]

m. onderwijseenheid: een zelfstandig onderdeel van een examen, bijvoorbeeld een vak, werkcollege of scriptie;

n. vak: onderwijseenheid waarin vakspecifieke kennis wordt behandeld;

o. werkcollege: kleinschalige onderwijsvorm waarin de praktische toepassing van theoretische kennis door middel van groeps- en individuele opdrachten wordt geoefend;

[...]

v. practicum: een praktische oefening, als bedoeld in artikel 7.13 van de wet, in een van de volgende vormen:

- het deelnemen aan een werkcollege,
 - het schrijven van een scriptie,
 - het doorlopen van een stage,
 - of het deelnemen aan een andere onderwijsleeractiviteit, die gericht is op het bereiken van bepaalde vaardigheden, zoals bijvoorbeeld een bachelor 1- of bachelor 2-practicum;
- [...]"

Artikel 13, tweede lid, luidt: "In afwijking van het vorige lid geldt dat practica en deelttoetsen maar eenmaal per jaar worden aangeboden. Een deelttoets waarvoor een te behalen minimumcijfer vereist wordt (zie artikel 15 lid 5 van deze regeling), wordt tweemaal per jaar aangeboden."

Artikel 15, achtste lid, van de OER luidt: "Het resultaat van een bachelor 3-vak kan nooit voor meer dan 50% bepaald worden door groepsopdrachten."

Het negende lid luidt: "Het resultaat van een werkcollege kan nooit voor 100% bepaald worden door een schriftelijk tentamen."

Artikel 36 luidt: "In zeer uitzonderlijke individuele omstandigheden waarbij toepassing van een of meer bepalingen uit deze onderwijs- en examenregeling leidt tot apert onredelijke en/of onbillijke situaties, kan het bevoegde orgaan op een schriftelijk en met redenen omkleed verzoek van betrokkene afwijken van bedoelde bepaling(en) ten gunste van betrokkene."

2.5. Het College kan verweerder en de examencommissie volgen in hun standpunt dat artikel 15, achtste lid, van de OER niet op het Seminar van toepassing is. Zoals de examencommissie uiteen heeft gezet in haar bij verweerder ingediende verweerschrift, is het Seminar niet een vak als bedoeld in artikel 2, onder n, maar een werkcollege als bedoeld in artikel 2, onder o, van de OER. Op een werkcollege is niet het achtste, maar het negende lid van artikel 15 van de OER van toepassing. Dat het Seminar voor meer dan 50% uit groepsopdrachten bestond, is dus niet in strijd met artikel 15, achtste lid, van de OER. In zoverre faalt het betoog.

2.6. Het College volgt appellant niet in zijn stelling dat hij onvoldoende begeleiding heeft gekregen. Uit het door de examencommissie bij verweerder ingebrachte commentaar van de docenten komt naar voren dat appellant bij de twaalf discussierondes weliswaar heeft ingebeld, maar niets heeft gezegd. Dit terwijl studenten door middel van de handopsteekfunctie van Zoom inbreng konden leveren, de helft van de discussies doorgingen totdat niemand meer iets had in te brengen en de docenten actief hebben gemodereerd, zodat niet steeds dezelfde studenten aan het woord waren. Verder hebben de docenten na de eerste drie discussierondes een aantal studenten, onder wie appellant, er via e-mail op gewezen dat zij tot op dat moment onvoldoende actief aan de discussies hebben deelgenomen en dat actieve deelname een beoordelingscriterium is. Alleen al hierom kon het appellant naar het oordeel van het College duidelijk zijn wat van hem werd verwacht en hoe hij zijn optreden kon verbeteren. Indien het hem toch niet helemaal duidelijk was, had appellant naar aanleiding van de e-mail nog contact met de docenten kunnen opnemen, wat hij, anders dan een aantal andere studenten, niet heeft gedaan. Het College ziet ook niet dat appellant onvoldoende feedback op het onderdeel Writing a research paper on policy economics is geboden. Uit commentaar van de betrokken docent komt naar voren dat appellant en de medestudent met wie hij aan het onderdeel deelnam, feedback is gegeven op de eerste, onvoldoende versie van het Research proposal. Hoewel de verbeterde versie nog steeds onvoldoende was, heeft de docent appellant en de medestudent niet meteen laten zakken, maar hen feedback gegeven en de kans geboden de Research paper in te leveren. Daarbij heeft de docent erop gewezen dat er geen officiële feedbacksessies meer waren, maar dat ze bij dringende vragen altijd contact mochten opnemen. Anders dan appellant, heeft de medestudent hiervan gebruik gemaakt en twee keer per e-mail contact met de docent opgenomen. Naar aanleiding van het e-mailcontact heeft de docent nog een Zoom-sessie met de medestudent gehad. Ook in zoverre faalt het betoog.

2.7. Het College volgt appellant ten slotte ook niet in zijn stelling dat hij niet kon weten dat er geen herkansingsmogelijkheid voor het Seminar was. Uit artikel 13, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 2, onder v, van de OER volgt immers dat het Seminar, een werkcollege, maar eenmaal per jaar

wordt aangeboden. Naar het oordeel van het College is de studeerbaarheid van het Seminar hierdoor niet in het geding. Hierbij acht het College de toelichting van de examencommissie in haar bij verweerder ingediende verweerschrift van belang dat studenten bij het deelnemen aan een werkcollege gedurende het onderwijsblok feedback en mogelijkheden voor reparatie van minder geslaagde onderdelen krijgen en dat studenten hun werkcolleges, waaronder het Seminar, bijna altijd met een voldoende resultaat afronden. Verweerder heeft zich naar het oordeel van het College ten slotte terecht op het standpunt gesteld dat appellant niet met toepassing van de in artikel 36 van de OER neergelegde hardheidsclausule bij wijze van uitzondering een herkansing hoefde te worden geboden. Dat appellant door het niet halen van het Seminar geen toegang tot een masteropleiding krijgt, is niet een zeer uitzonderlijke individuele omstandigheid als bedoeld in die bepaling. Ook in zoverre faalt het betoog.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter, en mr. W.D.M. van Diepenbeek en mr. J.D. Streefkerk, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, als secretaris.